

Kürt meselesinde kritik günler

DİLEK KURBAN

Politika / 23/03/2011

Her toplumsal olay, her protesto, her kutlama, Kürtler ile devlet arasındaki mesafeyi daha da çok açıyor. Bu bir kısır döngü. Her Newroz'da ve tabii Abdullah Öcalan'ın her doğum gününde, PKK'nın Eruh baskınının her yıldönümünde, bölgede gerçekleşen toplumsal gösterilere giderek daha fazla Kürt katılıyor, her sene daha çok sayıda Kürt genci ve çocuğu meydanlara çıkıyor. Meydanlardaki Kürtlerin sayısı arttıkça, bölgedeki toplumsal gösterilerde orantısız güç kullanmaya her daim meyilli olan polis daha da fazla bileniyor. Her defasında, bir yerlerde, polis göstericilere izin vermediği, göstericiler hızlarını alamayıp şiddete başvurduğu ve/ya polis yetkisini aşarak terör estirdiği için olaylar çıkıyor, sokaklar savaş alanına dönüyor. Her gösteriden sonra hapishanelere yeni 'TMK mağduru çocuklar' düşüyor, içeridekilerin sayısı ile birlikte dışarıdaki çocukların öfkesi de katlanarak artıyor. Her toplumsal olay, her protesto, her kutlama, Kürtler ile devlet arasındaki mesafeyi daha da çok açıyor.

Yeni talepler

Bu tablo, Kürt siyasi hareketinin devlete yönelik siyasi taleplerine her geçen gün bir yenisini eklemesine yol açtığı ölçüde, Kürt sorununun çözümünü de zorlaştırıyor. Devlet, Kürtleri 'terbiye etmek' için kaba şiddete başvurdukça ve hukukun dışına çıktıkça, Kürt siyasi hareketi çıtayı daha da yükseltiyor. Birkaç sene öncesine dek gündemde olmayan yeni talepler ekleniyor Kürtlerin listesine. Eskiden sadece hapisteki PKK militanlarının salıverilmesini ve dağdakilerin 'onurlu bir barış' ile eve dönmelerinin sağlanmasını talep ederken, 2006'dan itibaren TMK mağduru çocukların, 2009'dan bu yana da KCK tutuklusunu Kürt siyasetçilerin ve aktivistlerin salıverilmesini talep ediyor Kürtler. Hükümet, adil yargılanma hakkı ile ifade ve örgütlenme özgürlüklerini hiçe sayan yasal düzenlemeler yaptıkça, polis bu yasalarda kendisine verilen olağanüstü yetkileri kullanmak konusunda gayretkeş oldukça ve yargı takdir yetkisini şüphelileri hapse atmaktan ve yıllarca tutuklu yargılamaktan yana kullandıkça, içerideki Kürtlerin sayısı katlanarak büyüyor.

Bölgede yaşayan Kürtlerde, on yıllardır kendi koyduğu hukuk kurallarının dışında hareket eden, olağanlaşmış bir 'olağanüstü hal' pratiği benimseyen devletin, günün sonunda, değişmediği, değişmeyeceği algısı hâkim. Buna karşılık, demokratikleşme ve insan hakları yönünde ne denli ilerleme kaydedilirse kaydedilsin, Kürtlerin her daim şiddete meyilli olduğu ve 'adam olmayacağı' kanısının da bölgede görev yapan mülki amirler ile güvenlik güçleri arasında paylaşıldığı gözlemleniyor. Her kitlesel gösteri, gerek Kürtlere gerek devlete karşılıklı algılarını sınama olanağını sağladığı ölçüde, sonuçta, her iki taraf da kendince haklı çıkıyor, aralarındaki mesafe daha da büyüyor.

Seçimler yaklaştıkça

Hükümetin, içi boşalmış 'Kürt açılımı'na ilişkin saklı niyetlerini seçimlerin sonrasına ertelediği açık. Sorun şu ki gecikildikçe, çözülecek sorun çetrefilleşiyor. Hükümet, açılımı başlattığında söz konusu olmayan taleplerle karşı karşıya ve bunun en temel nedeni, AK Parti'nin kendi politikalarının yol açtığı yeni sorunlar. Yüzlerce Kürt siyasetçinin ve sivil toplum üyesinin tutuklu yargılandığı KCK davası, başlı başına bir sorun bugün.

Genel seçimler yaklaştıkça, bu davanın her duruşması, yeni kitlesel gösterilere vesile olmaya aday. Sanıkların tutuklulukları devam ettikçe, AK Parti'nin bölgeden göstereceği milletvekili adaylarının seçim kampanyaları, öfkeli kalabalıkların hedefi haline gelme tehlikesi taşıyor. Sanıkların arasındaki bazı isimlerin BDP tarafından bağımsız milletvekili adayı gösterilecek olması, genel seçimler ile KCK davasını birbirleriyle daha da ilintili kılıyor. Öyle anlaşılıyor ki önümüzdeki aylarda sadece Kürt sorununu değil, KCK davasını da daha fazla konuşuyor olacağız.